

ת"פ (אשקלון) 17729-10-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (אשקלון) 17729-10-22 - מדינת ישראל נ' פלונישלו אשקלון

ת"פ (אשקלון) 17729-10-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד שלמה פצ'בסקי

בית משפט השלום באשקלון

[25.09.2024]

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן

גזר דין

כתב האישום, הסדר הטיעון, הכרעת הדין והשתלשלות ההליך

1. ביום 10.1.23 הוצג בפני כב' הש' משעלי ביטון הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: כתב האישום) והורשע ב-איומים, לפי סעיף 192, ל-חוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 ל-חוק העונשין ו-תקיפה לפי סעיף 379 ל-חוק העונשין. להשלמת התמונה אציין כי בדיון ב-27.6.23, בהסכמת הצדדים, תוקן כתב האישום בשנית כך שנמחקו מסעיף 8 סיפה המילים "וגרם לה חבלה של ממש" וכן תוקנה הכרעת הדין כך שנמחק סעיף 382(ג) ל-חוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו הנאשם וגברת ע' (להלן: המתלוננת), בני זוג לשעבר, פרודים מזה כ-4 חודשים, התגוררו בנפרד ולהם ילדה משותפת כבת שנה, ילידת שנת 2021 (להלן: הקטינה). המתלוננת, הקטינה והגברת א' (להלן: אם המתלוננת) התגוררו ב.. (להלן: הבית).

ב-11.10.22, סמוך ל-20:14, בעת שהמתלוננת והאם היו בסלון והקטינה ישנה בלול בחדר - הגיע הנאשם לבית, ניגש לחדר והוציא את הקטינה מהלול בעת שישנה. המתלוננת דרשה מהנאשם לעזוב את הקטינה שישנה, אך הנאשם סירב. בתגובה לדברי המתלוננת שהיא תתקשר למשטרה, איים עליה הנאשם באומרו "אני אפוצץ אותך אני אשב עלייך בבית סוהר" או דברים בנוסח דומה. הנאשם חטף את המכשיר הטלפון הנייד מידה של המתלוננת ויצא אל מחוץ לבית. המתלוננת הלכה אחר הנאשם על מנת לקחת את המכשיר, הנאשם הכה אותה במרפקה השמאלי והמתלוננת שרטה את הנאשם, כשניסתה להשיב את הטלפון הנייד שלה.

כחודש וחצי קודם לכן, ב-31.8.22 התקשר הנאשם אל המתלוננת ואיים עליה באומרו "היום את מתה". בחג הפסח ניפץ הנאשם את הטלוויזיה בסלון הבית, בנוכחות המתלוננת והקטינה.

3. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה עונשית. בהודעת שירות המבחן מיום 21.2.23 צוין כי במסגרת הסדר הטיעון לא נתבקש תסקיר, ומכל מקום, אין צורך בתסקיר שעה שהנאשם לא מעוניין בכך. דיון הטיעונים לעונש נדחה מעת לעת, ובהחלטת כב' הש' משעלי ביטון בדיון מיום 16.1.24 הועבר התיק לשמיעת הטיעונים לעונש ואלו נשמעו בדיון ביום 15.4.24. במועד זה, מבלי להביע עמדה באשר לתוצאות ההליך, הופנה הנאשם אל הממונה על עבודות השירות, אך כעולה מהודעת הממונה מיום 27.5.24, הנאשם בחר לא להתייצב לריאיון שנקבע לו. חרף זאת, ב-24.6.24 נעתרתי לבקשת ההגנה והדיון נדחה להשלמת טיעונים לעונש ומתן גזר דין ל-9.9.24. ב-20.8.24 נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם ובשל שירות מילואים הדיון נדחה ליום 25.9.24. קביעת מתחם העונש ההולם

4. הנאשם הורשע בכמה עבירות. בהתאם להסכמת הצדדים, אני קובעת כי מדובר באירוע אחד. אמות המידה ואבני הבוחן בהן התחשבתי בקביעת מתחם העונש ההולם לאירוע כולו, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-חוק העונשין הן: א. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות כוללים הגנה על שלמות הגוף, שלוות הנפש, הביטחון האישי, הכבוד והאוטונומיה של הפרט. על הצורך בהגנה על ערכים אלו עמדה הפסיקה לא אחת. כך למשל ברע"פ 538/21 פלוני נגד מדינת ישראל (4.2.21) נקבעו דברים הרלוונטיים גם לענייננו (הגם ששם הורשע באלימות במשפחה וכן בתקיפת הבת) -

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרם... בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם".

בתי המשפט קבעו לא אחת כי עבירת האיומים באה להגן על ערכים של כבוד האדם, הביטחון האישי, שלוות הנפש וחופש הבחירה. עמדה על כך כב' הש' בייניש (כתוארה אז) בסעיף 7 לפסק דינה ברע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל (4.1.06), תוך הפניה בהסכמה לקביעת כב' הש' גולדברג ברע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פד"י מג(3) 373.

הערכים החברתיים המוגנים בגדרה של עבירת ההיזק לרכוש במזיד הוא הערך של הגנה על הקניין, הביטחון האישי ושלוות הנפש.

ב. אמנם, כטענת ב"כ הנאשם, מידת הפגיעה בערכים החברתיים על ידי כל אחת מהעבירות בנפרד לא נמצאת ברף הגבוהה, אולם שילובן וההסלמה - מפגיעה ברכוש, עבור לאיומים באלימות ועד תקיפה - מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה לא מבוטלת, כטענת ב"כ המאשימה. בנוסף יש לתת את הדעת לנפיצות עבירות אלו ולצורך להגן על קורבנות האלימות, קל וחומר בתוך ביתן [ראו והשוו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07)], לרבות באוטונומיה ובתחושת המוגנות של המתלוננת.

ג. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על מנעד רחב של ענישה, כאשר העונשים שהושתו על נאשמים תלויים במספר העבירות, סוגן, תדירותן ונסיבות ביצוען, ובכלל זאת, קיומו או העדרו של תכנון מוקדם, תוצאות העבירות והסיבות שהובילו לביצוען. במהלך הטיעונים לעונש ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה התומכת בעתירתו לקבוע מתחם הנע ממאסר מותנה עד מספר חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונים בכתב לפסיקה שלגישתו תומכת בעתירתו לקבוע מתחם 8-18 ועליה הוספתי פסיקה. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן את המקרים השונים לעניינו של הנאשם שלפניי, אם כי יש פסיקה ממנה ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת לעניינו, כמפורט להלן:

(1) רע"פ 7561/23 אל עוקבי נ' מדינת ישראל (19.10.23), אליו הפנה ב"כ המאשימה (להלן: ענין אל עוקבי) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. בגין הרשעתו, על פי הודאתו, באיומים כלפי גרושתו נקבע מתחם הנע ממאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על מי שהיה נעדר עבר פלילי, אשר הודה במהלך שמיעת ההוכחות, אך התקשה לקבל אחריות, תוך שנקט בגישה מצמצמת ומעוותת, ולהתרשמות שירות המבחן קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת ולכן נמנע מהמלצה טיפולית - הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ו-5,000 ₪ התחייבות. בדחתו הערעור קבע בית המשפט המחוזי כי האיומים "אני אהרוג אותך אם לא תעשי מה שאני אומר לך, את תגידי להורים שלך שאת שוכבת איתי עד עכשיו, ושכבת עם לואי" ו-"יש שתי אפשרויות, או שאני אהרוג אותך או שאני אשכור מישהו להרוג אותך". הם איומים ברף גבוה במיוחד. בית המשפט העליון התייחס לצורך בנקיטת ענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות כלפי נשים על ידי בני זוגן והבהיר כי בנסיבות העניין העונש לא חמור במיוחד.

(2) רע"פ 5608/23 דדון נ' מדינת ישראל (27.7.23), אליו הפנה ב"כ המאשימה - בגין הרשעתו ב-2 כתבי אישום שכללו 3 עבירות איומים ב-"מכות רצח" ובהרס חיי גרושתו נקבעו שני מתחמים, שתחילתם במספר חודשי מאסר בפועל, אשר ניתן לרצותם בעבודות שירות עד 12 ו-15 חודשי מאסר בהתאמה. על מי שלחובתו עבר הכולל 4 הרשעות, לרבות באלימות כלפי בת זוג, בגינן אף ריצה עונשי מאסר בפועל, ושנקבע כי לא לקח אחריות מלאה על מעשיו, חרף הודאתו, והתקשה להפנים הפסול שבהם ולהביע אמפתיה כלפי המתלוננת - הושתו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, 1,000 ₪ קנס ו-2,000 ₪ פיצוי, מאחר שלא השתלב בהליך טיפולי להפחתת מסוכנותו והמתלוננת עדין חוששת מפניו.

* אמנם מדובר במי שלחובתו עבר פלילי ושהורשע ב-3 עבירות איומים - אולם בעניינו מדובר במי שהורשע גם בתקיפת המתלוננת וניפוץ הטלויזיה. בשני המקרים מדובר במי שחרף הודאתו - מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ולהפנים את הפסול שבהם, אשר לא השתלב בהליך טיפולי להפחתת מסוכנותו, כשבעניינו מדובר במי שכלל לא היה מעוניין להפגש עם שירות המבחן.

(3) רע"פ 6979/22 דודקה נ' מדינת ישראל (30.10.22), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות הערעור של מי שהורשע, על יסוד הודאתו, באיומים, תקיפת בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. המבקש משך בשערות ראשה של המתלוננת, כיבה סיגריה על צווארה ודחף ראשה לקיאה של כלבתם. נקבע מתחם 12-30 חודשי מאסר. הושתו 13 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. בדחיית הבקשה, קבע כב' הש' אלרון, כי מדובר בעונש המתחשב כראוי בנסיבות העבירה ובנסיבות האישיות של המבקש, ובכלל זה הודאתו והאופן בו נטל אחריות על מעשיו, העדר עבר פלילי, התרשמות שירות המבחן לפיה מתקשה לקבל אחריות, לא מכיר בבעייתיות בדפוסי השימוש באלכוהול ואלימות, חלופה הזמן והטענה כי הסדרת מעמדו בישראל תיפגע עקב המאסר בפועל.

4) רע"פ 8926/21 דוקרקר נ' מדינת ישראל (29.12.21), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דין שקיבל ערעור המדינה, תוך שנקבע כי "העונש שנגזר על המבקש אינו סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה". בגין הרשעתו בתקיפת בת זוג ואיומים (הכה באגרופים, סטירות ובעיטות ואיים במספר הזדמנויות שונות) נקבע בעפ"ג (מחוז-ב"ש) 33799-05-21 מדינת ישראל נ' דוקרקר (8.12.21) כי מתחם שתחילתו במאסר קצר עד 18 חודשי מאסר בפועל לא נותן מענה עונשי הולם וראוי לביצוע העבירות נוכח ריבוי, משך הזמן שבוצעו ותוצאותיהן. נקבע כי 4 אירועי אלימות מחייבים קביעת מתחם המתחיל ב-12 חודשי מאסר בפועל וכי הענישה צריכה לכלול מאסר בפועל מעל הרף התחתון, בהינתן עברו (הגם שאינו מכביד), החרטה המסוייגת ותוך התחשבות גם במעצרו מאחורי סורג ובריח ובפיקוח אלקטרוני. העונש הוחמר מ-2.5 ל-9 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות, והוכפל רכיב הפיצוי ל-10,000 ₪. המאסר המותנה נותר על כנו.

* מדובר בעבירות חמורות מאלו שלפניי, ובכלל זה תקיפת המתלוננת כשהיתה בהריון מתקדם וגרימת חבלות של ממש, שכללו נפיחות במקומות שונים בגוף.

5) רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.20), אליו הפנה ב"כ המאשימה - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. בגין הרשעתו, לפי הודאתו, בתקיפה ואיומים כלפי אשתו בשלושה אירועים שונים (האחד - בעיצומו של יכוח דחף כיסא לכיוונה וחבט בפניה בתנועת אגרוף, לאחר מכן נטל סכין, הצמידה למותנה ואמר "זהו! זה הסוף שלך, אני ארצח אותך היום. היום זה היום האחרון שלך"; השני - כשבועיים לאחר האירוע הראשון, במהלך יכוח, הכה באמצעות מכות אגרוף בידה הימנית וגרם לה לשטף דם; השלישי - בעט ברגלה מספר בעיטות וגרם לה לשטפי דם). נקבע מתחם ממספר חודשי מאסר בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל. תוך התחשבות בהודאתו ובנסיבותיו האישיות, נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ו-4,000 ₪ פיצוי. בית המשפט העליון הבהיר כי מעשיו החמורים, שכללו פגיעה פעם אחר פעם במתלוננת ואיום לרצוח אותה, מחייבים ענישה מחמירה, הכוללת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

6) רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.18) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, 2,000 ₪ התחייבות, 3,000 ₪ פיצוי למתלוננת וצו מבחן לשנה. המבקש הודה והורשע באיומים, תקיפה חבלנית של בת זוג (סטירה בפניה שגרמה לנפיחות) והפרת הוראה חוקית (שיחה עם המתלוננת, בה שכנע אותה לבטל תלונתה). בתי המשפט התחשבו, בין היתר, במצבו הנפשי, מאמצי שיקום, הירתמות לטיפול, נסיבות אישיות, היעדר עבר פלילי, חלוף הזמן, עמדת המתלוננת, הודאה ונטילת אחריות, גם אם חלקית * הגם שתוצאות התקיפה חמורות מאלו שלפניי, הנאשם שבפניי גם ניפץ את הטלויזיה ובנוסף בענייננו לא מתקיימות אותן נסיבות מיוחדות והירתמות לטיפול.

7) רע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל (2.11.10) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע בתקיפת בת זוג ואיומים, בכך שסטר בפניה, נטל סכין, רדף אחריה ואיים להורגה. על המבקש, בעל עבר פלילי וללא המלצה טיפולית - הושתו 10 חודשי מאסר בפועל.

* מדובר באירוע חמור מזה שלפניי ואף בנסיבות אישיות חמורות יותר, כך שהעונש ההולם בתיק שלפניי יהיה מקל מזה שהושת.

8) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 13536-03-19 אבו תיליק נ' מדינת ישראל (17.4.19) - הנאשם חזר בו מהערעור על גזר הדין (להלן: ענין אבו תיליק), בו נקבע מתחם 6-18 בגין 2 עבירות תקיפה, שכללו סטירות על פני המתלוננת, אשר באחת הפעמים נפלה והתעלפה. על מי שלחובתו הרשעה אחת מ-2006 בעבירות רכוש, הושתו 9 חודשי מאסר וענישה נלווית.

* גם כאן קיים שוני מבחינת העושה והמעשה, אולם ניתן להקיש מהענישה ב-ענין אבו תיליק לעניינו, בין היתר בהינתן כי הנאשם שלפני הורשע גם באיומים שבוצעו ב-3 הזדמנויות שונות ובהיזק לרכוש.

9) ת"פ (שלום-ראשל"צ) 20102-10-20 מדינת ישראל נ' פרדה (13.12.21), אליו הפנה ב"כ המאשימה - בגין הרשעתו, על פי הודאתו, באיומים כלפי גרושתה ודודתה, שהושמעו באוזני הדודה ונשלחו אליה בהודעות קוליות - נקבע מתחם 6-16 חודשי מאסר וענישה נלווית. על מי שלחובתו עבר באיומים ואלימות כלפי אותה מתלוננת, שסבלה מהנאשם מעל לעשור וששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית טיפולית, בין היתר משום שצמצם וטשטש חומרת מעשיו והשליך המניע על המתלוננת - הושתו 13 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה במצטבר, כך שסך הכול נגזרו 17 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות והופעלה התחייבות קודמת.

* גם כאן קיים שוני מבחינת העושה והמעשה, אולם ניתן להקיש מהמתחם שנקבע לעניינו, בין היתר בהינתן כי הנאשם שלפני הורשע גם בתקיפה ובהיזק לרכוש וכלל לא רצה לפנות לשירות המבחן.

ד. בפסיקה עוברת כחוט השני חשיבות נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40 ל-חוק העונשין, משכך התחשבתי בנסיבות הבאות:

1) הנאשם הוא המבצע העיקרי של העבירות.

2) מדובר בעבירות שקדם להן תכנון - כעולה מעובדות כתב האישום, בהן הודה, הגיע הנאשם באופן יזום לבית

המתלוננת ושם תקף אותה ואיים עליה. גם באירוע האיומים הנוסף חייג הנאשם ביוזמתו למתלוננת.

3) הנזק שנגרם למתלוננת מעבירת התקיפה לא נמצא ברף הגבוה, שכן, מבלי להקל ראש, התקיפה התמצתה במכה במרפק ולמתלוננת ולא נגרמה חבלה כלשהי. לעומת זאת, איומי הנאשם נמצאים במדרג הבינוני-גבוה של האיומים. כך גם הנזק שנגרם מעבירת ההיזק לרכוש במזיד הוא גבוה, בשים לב לכך שהנאשם ניפץ את הטלוויזיה. לצד זאת, נקל לשער את עוצמת הפחד והבושה שהיו מנת חלקה של המתלוננת נוכח שבירת הטלוויזיה, האיומים והתקיפה, שהתרחשו בבית-מבצרה.

4) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות רב ומשמעותי מזה שנגרם בפועל. לא אחת עדים אנו לתוצאות הקשות, פיזית ונפשית, של עבירות כמו אלו שבביצוען הודה הנאשם. במקרים לא מעטים אירועים כאלו מסתיימים בפגיעות פיזיות משמעותיות ואף חלילה באבדן חיים, כפי שנקבע ב-ענין אל עוקבי "ניסיון החיים מלמד שכאשר גבר נוהג באלימות כלפי בת זוגו בהווה או בעבר, אירוע אלימות ברף הנמוך יכול להוות סמן מקדים לאירוע אלימות חמור שעלול להגיע עד כדי רצח". אלו בנוסף לפגיעות הרגשיות, ולפגיעות בתחושת הביטחון ובתחושת המוגנות של קורבנות העבירה ושל סביבתן הקרובה והרחוקה.

5) הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - בהתאם לדברי ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש, הרקע לאירועים הוא משבר בנישואים והליכי פרידה בין הנאשם לבין המתלוננת. לתחושת הנאשם, המתלוננת הרחיקה את הילדה ממנו (שהייתה במועד כתב האישום כבת שנה). לטענת ב"כ הנאשם, בזמן עימות שלא הנאשם יזם, לקח הנאשם את הטלפון של המתלוננת להתקשר, שכן הטלפון שלו לא היה אצלו, המתלוננת הלכה אחריו וניסתה לקחת את הטלפון ובמהלך העימות פגע הנאשם במרפקה והמתלוננת שרטה אותו. עוד טען ב"כ הנאשם, כי האיומים נאמרו בסערת רגשות, תוך כדי משבר בנישואים ולא הייתה כוונה לממשם. מתחם העונש ההולם

5. בהינתן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, תוך התחשבות במספר העבירות, תדירותן ובזיקה ביניהן, כמו גם בכך שמדובר באירוע אחד - מתחם העונש ההולם הוא 12-3 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים ועיצומים כלכליים.

6. אופי העבירות, ובפרט ההיזק לרכוש בזדון, מחייב השתת עיצומים כלכליים משמעותיים, הכוללים קנס, התחייבות ופיצוי. לצד זאת, בהתאם להוראות סעיף 40ח' ל-חוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם שומה על בית המשפט לבחון היכולת הכלכלית של הנאשם, שכן לא הרי פלוני כאלמוני. מטעם ההגנה לא הוגשו אסמכתאות המעידות על מצב כלכלי קשה, אולם נתתי דעתי לדברי הנאשם בטיעונו לעונש, לפיהם הנאשם נקלע לקשיים כלכליים, לרבות תיק הוצאה לפועל ולדברי ב"כ הנאשם לפיהם משלם מזונות, ומשכך מתחם הקנס יהיה מתון בחלקו התחתון ויעמוד על 500 ₪-5,000 ₪.

7. כאמור לעיל, במסגרת העיצומים הכלכליים, יש לקבוע פיצוי לטובת המתלוננת שלא תלוי במצבו הכלכלי של הנאשם. בית המשפט העליון קבע דרך חישוב הפיצוי בהליך הפלילי, כמצוות סעיף 77(א) לחוק העונשין ב-ע"פ 7186/19 טובי נ' מדינת ישראל (8.1.2020) וכי "... אין למצות במסגרתו את הנזק הכולל שנגרם לנפגע העבירה, ויש לתחמו. פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העברין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה". גזירת העונש המתאים לנאשם

8. בגזירת העונש המתאים לנאשם, התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) ל-חוק העונשין, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא ל-חוק העונשין, ונתתי דעתי לטיעונו ב"כ הצדדים, לחו"ד הממונה מיום 20.8.24 ולדברי הנאשם, הכל כמפורט להלן:

א) נסיבות חיים של הנאשם, מצבו המשפחתי והכללי - הנאשם כבן 45, גרוש. כעולה מדברי ב"כ הנאשם, המתלוננת והנאשם מטופלים ברווחה לקראת הסדרי ראייה. הנאשם אמר בטיעונו לעונש כי לא ראה את הבת שלו כשנתיים ורוצה שברווחה יעזרו לו לשהות עם בתו.

ב) נטילת האחריות של הנאשם - הנאשם אמנם הודה בביצוע העבירות, אולם מטיעונו לעונש התרשמתי כי עסוק במחירים שמשלם בגין תיק זה ולא פנוי להביע חרטה על מעשיו או אמפתיה כלפי המתלוננת. בדבריו לעונש, אמנם השיב כי "ברור שאני מצטער על האירוע. אני מקווה שזה לא יקרה עוד" - אולם זאת אך במענה לשאלת בא כוחו. משכך לא מדובר בנטילת אחריות מלאה ותקוותו שהדברים לא ישנו מלמדת על העדר תובנה לגבי חלקו במעשים.

ג) מאמצי הנאשם לחזור למוטב - כמובא לעיל, הנאשם ויתר על הגשת תסקיר בעניינו. בדבריו לעונש מסר "אני מתחיל דרך חדשה..." וכי עורך מאמצים להמשיך לעבוד, לשלם חובות ולחדש את הקשר עם הבת.

ד) הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות ומהרשעתו - כעולה מדברי ב"כ הנאשם, לאחר האירוע הנאשם היה מספר ימים במעצר וכחודש וחצי במעצר בית. כתוצאה מכך פוטר מעבודתו כמפעיל מנוף ונקלע לחובות, מצבו הכלכלי הורע ורק לאחר מספר חודשים הצליח לחזור לעבודתו. לדברי הנאשם, נפתח לו תיק בהוצאה לפועל, כשהיה במעצר בית ולא הייתה לו אפשרות לשלם לבעל הדירה, אשר תבע אותו על סך 23,000 ₪.

ה) השפעת העונש על הנאשם ועל משפחתו - הנאשם משלם מזונות וברי כי עונש מאסר ישפיע על מצבו הכלכלי של הנאשם ועל יכולתו להמשיך לשלם מזונות.

ו) חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - חלפו כשנתיים מביצוע העבירות.

ז) עברו הפלילי של הנאשם - לחובת הנאשם 12 רישומים ב-16 תיקים, בעבירות אלימות, לרבות איומים, רכוש, סמים ונוספות, בגין אף ריצה מאסרים בפועל ובעבודות שירות. מדובר בעבר ישן, שהתיישן, אך טרם נמחק.

מיום 10.7.2012 סוף דבר

9. מכל המקובץ לעיל, תוך התחשבות בצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 140 ו-140 לחוק העונשין, משלא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 140 ו-140 לחוק העונשין מיום 10.7.2012, נוכח ההודאה, החסכון בזמנם של העדים ושל בית המשפט, הבעת החרטה (גם אם חלקית), בהתחשב בנסיבותיו האישיות שפורטו לעיל, לרבות הנזק שנגרם לו מביצוע העבירות ובכך שעברו ישן והתיישן, תוך התחשבות במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן - מצאתי כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו. תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות. תחילת בצוע עבודות השירות ביום 3.11.24.
- הנאשם יבצע את עבודות השירות - 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות ביום.
- ביום 3.11.24, בשעה 08:00 יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה ביחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת דרום - סמוך לכלא באר שבע.
- אוטובוסים להגעה: 189, 350, 247.
- הנאשם מוזהר -
- 1) עליו לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו ובטלפון הנייד שלו;
 - 2) עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן כל הפרה או אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל;
 - 3) במקום נערכות ביקורות, וכי אי עמידה בביקורת עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל;
 - 4) מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה ממכללים אלו עלולה להביא להפסקת עבודות השירות ולהמרתן בריצוי יתרת המאסר בפועל.
- הממונה על עבודות השירות תדווח לבית המשפט עם תום ביצוען של העבודות.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים ולרבות אלימות כלפי רכוש.
- ד. 2,000 ₪ פיצוי למתלוננת, ע"ת/2 בכתב האישום.
- הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.11.24 וכל 10 בחודש שלאחריו.
- אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.
- פרטי המתלוננת ימסרו לבית המשפט על ידי ב"כ המאשימה עד ליום 2.10.24.
- תשומת לב המאשימה לתקנה 31ב ל-תקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974.
- תשומת לב הנאשם, כי ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות (אין צורך בשוב ריתשלום).
- לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.
- ה. 3,000 ₪ התחייבות, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים ואלימות כלפי רכוש. על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפייה, במצטבר לכל עונש מאסר אחר.
- המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.
- ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.
- ניתן והודע היום, כ"ב אלול תשפ"ד, 25 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.